

En fremstrakt hånd og en arm i vejret

Kort tid efter at redaktionen havde efterlyst tilflyttere, som har lyst til at fortælle lidt om, hvor de kommer fra, og hvordan de er blevet budt velkomne, fik vi en mail fra Inge og Poul Myllerup.

De flyttede til Hou til for godt 8 måneder siden, og har ikke fortrudt. Under overskriften "En fremstrakt hånd og en arm i vejret" fortæller de om baggrunden og mødet med lokalområdet.

Inge og Poul har ikke behov for at stille op til portrætfoto. Derfor er de ikke med på billedet, hvor nogle af deres med-motionister - med fremstrakt hånd og armen i vejret - varmer op til den ugentlige træning i naturen.

Her følger mailen fra Inge og Poul Myllerup:

En fremstrakt hånd og en arm i vejret.

Hvad gør man når et ungt par med fremtidsdrømme stiller spørgsmålet " I vil da aldrig flytte fra jeres hus og sted, vil I? ". Nej ikke nu men kom om ti år, svarede vi.

Fem måneder efter havde vi både solgt og købt hus. De unge mennesker havde med deres spørgsmål sat en proces i gang. Vores familie og arbejdsliv havde haft sit udgangspunkt gennem 45 år i Ikast Brande kommune, tidligere Nr. Snede kommune.

Vi var taknemmelige for det arbejdsliv og familieliv som havde kunnet udfoldet sig så godt der.

Hvorfor så lige Hou.

Fordi kysten, vandet, skov, højskole, efterskole, brugs, slagter, kunne blive vores baghave. Kysten og naturen som vi holder mere end meget af, samt det aktive liv som højskole og efterskole liv genererer. Fordi vores børn og børnebørn i Aarhus og København er nemme at nå. Med bil, letbane, færge eller tog. Et lille lokalt samfund og tæt ved Odder som handelsby, tæt ved Aarhus som storby. Fordi vi stadig kunne nå at opleve og forundres i nye omgivelser, og så helt nær vandet.

Få dage efter vi var flyttet ind og inden vi selv nåede at tage det første skridt, fik vi besøg af en repræsentant fra Hou Fællesforum. Med sig havde han velkomstmateriale, med div.info. En rigtig positiv oplevelse. En behagelig og hyggelig snak ved køkkenbordet, med udgangspunkt i hvor vi kom fra og hvad Hou kunne tilbyde, med henvisning til hjemmesiden Oplev Hou. En hilsen i form af gavekort og naturalier fra byen var der sandelig også.

I snakken ved køkkenbordet mærkede vi et stort arrangement og interesse for at vi kom til at føle os godt hjemme.

Vi havde boet her i Hou en uge, da havnefesten løb af stabelen. En herlig fest at iagttage og vi nød den gode stemning., og de små uformelle samtaler. Telt gudstjenesten satte en streg under at vi havde valgt et godt sted at bo. Et forvandlet øltelt, som vi oplevede værende fællesnævner for et lokalt samfund med rummelighed.

Nu har vi boet her i 8 måneder. Vores erfaringer er meget positive. De arrangementer og aktiviteter vi har deltaget i, har vi naturligvis selv skulle tage det første skridt til. Vi har i alle sammenhænge oplevet en oprigtig velvilje, til at komme os i møde med. Det har betydet at resten, gav helt sig selv. Vores børn, børnebørn, familie og venner giver udtryk for, at de forstår vores valg og deler vores glæde.

Vores gamle hjem har påbegyndt en ny æra, en stor glæde at en ny historie er begyndt på vores gode plet gennem så mange år. En plet hvor naboen kun, kunne skimtes.

Naboer har vi nu, hele vejen rundt om os. De kom med fremstrakt hånd med tilbud om hjælp og information hvis eller når behov opstod.

De har modtaget os med faste håndtryk, glade smil og et velkommen til kvarteret. Eller en arm i vejret til hilsen, fra bil eller cykel.

Det har været en glæde at slå sig ned i Hou.

Inge & Poul Myllerup

Redaktionen takker for en dejlig beskrivelse – og modtager meget gerne indlæg fra flere tilflyttere.